GAZETA Wielkiego Xięstwa POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornéj *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: *A. Wannowski.*

№ 76. — W Czwartek dnia 29. Marca 1832.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina, dnia 24. Marca.

N. Król raczył dotychczasowego Assessora przy Konsystorzu i Plebana M. Furchau w Stralsundzie mianować Radzcą Regencyjnym i Konsystorza i patent jego własnoręcznie podpisać.

Z dnia 25. Marca.

N. Król raczył Wiceprezesa Sądu wyższego krajowego Jariges w Raciborzu przenieść w téjże saméj funkcyi do Głogowa.

Odjechali: JW. Generał-Porucznik i komenderujący 5tym dywizyonem, Brause, do Frankfurtu.

Cesarsko-Rossyjski Sowietnik Ebeling, gońcem do Helsingör.

Cesarsko-Rossyjski Sekretarz legacyi, Daszkow, do Sztokolmu.

Wiadomości zagraniczne.

Niemcy.

Z Norynbergi, dn. 19. Marca.

Wczoraj przybył tu z Drezna Generał Rybiński, ostatni dowódzca niedobitków walecznéj (heldenmüthig) armii Polskiéj w granice Pruss weszłéj w towarzystwie lekarza sztabu Jazwik; po krótkiém pobycie uda się on daléj do Strasburga. (Gaz. Vossa.)

Włochy, z d. 12. Marca.

Z Rzymu, dnia 6. Marca.

Kardynał-Sekretarz państwa wydał kilka żalących się odezw do Posła francuzkiego. Ostatnia brzmi w sposób następujący: „Nowe uwiadomienia delegata Ankońskiego spowodowały sekretarza państwa do zaniesienia nowych zażaleń. Mimo oświadczeń Generała Cubières i przyrzeczeń niewmieszania się w zarządy Papieża, owszem bronienia władz, ustalenia powagi praw i wstrzymania zamachów wichrzycieli wydał wszelako Major Pales rozkaz wypuszczenia na wolność dwóch więźniów politycznych. Do opery danéj w teatrze, na żądanie licznie zgromadzonych oficerów francuzkich wtrącono dwie arye na cześć wolności; to wzbudziło umysły zniechęconych nietylko w teatrze, lecz też na ulicy, tak dalece, że niegodziwe na Jego Świątobliwość miotano obelgi. Spostrzegają codzień w Ankonie poprzybijane odezwy buntownicze a osoby przez rząd papiezki wywołane i z amnestyi roku zeszłego wyłączone wolno się w Ankonie przechadzają w towarzystwie tychże samych oficerów, którzy na wsparcie rządu papiezkiego wysłani być mają. Porównywając te fakta z danemi przez Jaśnie W.

Pana w odezwie z d. 25. Lut. zaręczeniami, — t. j. że Generał Cubiéres, wszedłszy w zasady rządu francuzkiego świeckiéj powadze Ojca S. i niepodległości, jako też całości państwa jego nową potrafi wyjednać podporę — zwracam JW. Pana uwagę na nieprzyjemne wrażenie, które nowe depesze delegata Ankońskiego na umyśle Jego Świątobliwości koniecznie sprawić musiały i upraszam Pana abyś rozważył równocześnie, jak sprawiedliwém i prawdziwém jest to twierdzenie, które niżéj podpisany w notach z d. 1. i 13. Lut. miał honor wynurzyć, t. j. że osadzenie Ankony przez wojska francuzkie dalekie od przyczynienia się do przywrócenia pokoju, owszem stać się musi pochopem do wznowienia dawniejszego nierządu, mimo wszelkich na pozór życzliwych oświadczeń. Niżéj podpisany zaniecha JW. Pana zawiadomić o innych wypadkach, honorowi wojska francuzkiego wbrew przeciwnych, sądząc, że one już są załatwione, jako to, że niechciano pozwolić wojsku papiezkiemu, na rozkaz władzcy swego z miasta ustępującemu zabrać z sobą należności koszarowych, że im niechciano wydać broni a kawaleryi odmowiono koni ich własnych. Niżéj podpisany powinien wszelako jako Minister, oraz aby zadość uczynić rozkazowi Papieża, założyć u JW. Pana reklamacyą i powstawać na pojedyńcze, władzy papiezkiéj uwłaczające uczynki, aby prawa Jego Świątobliwości teraz i nadal były zabezpieczone. Niżéj podpisany zostaje i t. d. Kardynał Bernetti."

Francya.

Z Paryża, dnia 15. Marca.

Liczba wojskowych polskich do Francyi uszłych wynosi 1400; z tych znajduje się 850 w Awinionie, 300 w Besançon, 50 w Strasburgu, Metz i Chateauroux, a 200 w Paryżu.

Od kilku dni bardzo często odbywają się posiedzenia dyplomatyczne u Posła pruskiego. — Przed kilku dniami niektórzy członkowie wydziału spraw zewnętrznych z potajemném zleceniem wyjechali; inni mają się na pogotowiu, aby co chwila udać się za granicę; podobno do Włoch, chociaż żadnych niema w téj mierze pewniejszych wiadomości. — Wczoraj przybył tu ze zleceniem Króla Leopolda Baron Gobel (Goblet?) z Belgii.

Temps rozumie, że Ministeryum Pana Girod de l'Ain mianować będzie Prezydentem rady państwa. Messager wszelako jest tego zdania, iż większe jest prawdopodobieństwo, że Pan Guizot miejsce to otrzyma.

Roboty około fortyfikacyi w Vincennes popierają się ciągle z nadzwyczajną czynnością.

Z Madrytu donoszą z d. 6. m. b., iż Poseł angielski długą tam miał rozmowę z Ministrem spraw zewnętrznych względem zamierzonéj interwencyi w sprawach portugalskich, oświadczając myśli swoje z niespodzianą sprężystością. Hr. Alcudia mimo to, że się dokładnie poznał na niebezpieczeństwie i skutkach z wmieszania się zbrojnego wyniknąć mogących, powątpiewa jednak, czy mu się uda sprostować w tym przedmiocie zasady apostolicznych.

Do Lizbony nadeszły d. 28. Lut. depesze z Madeiry, w których Gubernator wyspy mieszkańców jako w najwyższym stopniu wzburzonych i do buntu nakłaniających się opisuje. Zwala on winę wszelką na potajemnych agentów D. Pedra, rozsiewających odezwy rokoszu, i wyznaje, iż mu się ledwo dotychczas udało zapobiedz wybuchowi powstania.

W Messager czytamy: Powtarzamy, cośmy już dawniéj donosili: wojska nasze dopóty nieustąpią z Ankony, dopóki Austryacy nieustąpią z Bononii. Nieopuszczą one Włoch dopóki Kardynał Albani nieodwoła edyktu okrutnego, zaś mieszkańcom legacyi te zabezpieczone będą swobody, które ich nadal uszczęśliwić mogą.

Temps tak się daje słyszeć: „Przywrócenie teki Hrabiemu Sebastianiemu każe się domyślać zmiany toku spraw zagranicznych. Każdy wie, że Hr. Sebastiani wyprawy téj niechwalił, owszem, że podług zdolności przeciw niéj powstawał. Obecnie, kiedy bardziéj niż dawniéj idzie o ustąpienie z Ankony, czego Austryacy gorąco pragną, Anglia zaś prawie nakazuje, czynność P. Sebastianiego dla obydwóch państw jest w niejakim względzie gwarancyą. Minister ten albowiem ciągle obstaje za czynieniem koncessyi i utrzymaniem pokoju powszechnego. Przekonani nawet jesteśmy, iż pod tym tylko warunkiem skłonił się do przyjęcia teki, jeśliby mu załatwienie sprawy Ankońskiéj zupełnie do woli zostawiono, gdyż całemu ciału dyplomatycznemu przez nią bez przyczyny uwłaczano. Czynią więc już przygotowania do cofnięcia się z Ankony; syn P. Périer udał się do Londynu, aby, jak powiadają, zaspokoić Lorda Grey, który z powodu pobłażania Ministrom francuzkim na wielkie się naraził w parlamencie nieprzyjemności. — Messager uważa względem artykułu tego dziennika Temps, iż nieoświadcza wyraźnie, z jakich źródeł zasięgnął te wiadomości, że Austrya gorąco pragnie ustąpienia, że Anglia ono nawet rozkazuje, i że Generał Hr. Sebastiani tylko pod wyżéj wspomnionym warunkiem do objęcia teki dał się nakłonić. Poczytuje więc całe rozumowanie w Temps za bezzasadne.

W Izbie Deputowanych głoszono wczoraj powszechnie, że się Marszałek Soult z powodu uchwalonéj redukcyi pensyi Marszałkowskich do dymissyi poda.

Anglia.

Z Londynu, dnia 10. Marca.

Izba niższa zgromadziła się dzisiaj o godzinie 12. i po krótkiéj dyskussyi przeszedł w wydziale bil reformy. Sprawozdanie nastąpi w przyszłą środę (d. 14. Marca). Izba odroczyła się o godzinie 2giéj po południu.

Pułkownik Torrens doniósł w Izbie niższéj, iż uczyni wniosek o zniesienie takich podatków, które utrudniają użycie kapitałów do przemysłu i uciskają płacę robotników; a natomiast przedstawi opłatę od majątków. Pan Torrens jest jednym z najgorliwszych zwolenników teraźniejszego Ministeryum, słychać mimo to, że wniosek jego niebędzie popierany ze strony rządu, gdyż opłata od majątków jest jedynym środkiem uzyskania zasiłków w przypadkach wojny.

Dziennik Globe powiada: „Okoliczność, że najwyższą władzę Grecyi ofiarowano człowiekowi tak młodemu, jak jest Otto Xiążę Bawarski, mniéj zadziwiać będzie tego, kto zna wielką popularność, jaką ma w Grecyi jego ojciec i jego rodzina. Niepotrzebném byłoby zbijać tych, którzy jak Times twierdzą, że byłoby lepiéj, gdyby nowy władzca Grecyi znajdował się w dojrzalszym wieku, i my to przyznajemy. Mimo to, wymieniona tu wada, może także mieć swoje korzyści; to jest jeżeli z nią porównamy wybór męża, który już przez osobisty sposób myślenia, należy do oddzielnego któregokolwiek stronnictwa europejskiego. Ktokolwiekby się udał do Grecyi, zawszeby mu musiano przydać zdolnych i doświadczonych doradzców. Jeżeli to będzie młodzieniec uzdolniony, jakim jest Otto Xżę Bawarski, tedy panowanie jego, rozpoczęte bez przesądów o nim i poprzedzającéj go opinii, może mieć bardzo zbawienny wpływ na Grecyą. Niezaprzeczenie wybór który uczynić miano, dla względów, jakie z jednéj i z drugiéj strony przestrzegać musiano, bardzo był ograniczony. Młody Monarcha nierównie łatwiéj zastósować się może do kraju, którym ma rządzić, niż starszy, któremu trudno byłoby zrzec się niektórych zwyczajów, a które mogłyby od niego odstręczyć Greków. Prócz tego, wybór ten przedstawia i tę korzyść, że syn Króla Bawarskiego może być uposażony przez ojca swego w doradzców, pieniądze, zasłużonych, doświadczonych i przychylnych swojéj rodzinie oficerów. Ciężar przypadający na Anglią, zmniejszy się w skutek tego bardziéj, niż w jakimkolwiek innym przypadku; chociaż to przedstawia większą rękojmią dla nowego państwa.

Pan Hunt ogłosił wniosek, iż od dnia 1go Marca, każdy Par, duchowny czyli świecki, który się wmiesza do wyborów parlamentowych, pierwszy raz ulegnie karze 10,000 fnt. szterl. i jednorocznemu uwięzieniu w Towrze; drugi raz, karze 20,000 fnt. szt. i uwięzieniu na dwa lata w Newgate, a trzeci raz utracie parostwa i wywiezieniu. Courier spodziewa się poprawy téj treści: że każdy kandydat do wyborów, któryby chciał oszukiwać wyborców kłamstwem i obmową, tudzież każdy członek nieposiadający języka angielskiego, uznany będzie za niezdolnego do zasiadania w Parlamencie.

Gazeta Dworska dopiero w numerze z dnia 2. Marca zamieściła rozporządzenie, którém został cofnięty rozkaz rady z dnia 13. Października, że wszystkie okręty przybywające z portów Danii, Niemiec i Holandyi od Schagen do Rotterdamu, ulegają kwarantanie.

Na posiedzeniu Izby wyższéj dn. 6. Marca, Margrabia Londonderry żądał objaśnień względem postępowania Lorda Ponsonby w czasie pobytu tegoż w Bruxelli. Odwołał się do wiadomego listu Barona van Dermissen, ogłoszonego przez wszystkie gazety. Zapytał czyli poczynione w nim zarzuty są prawdziwe, i wezwał Lorda Ponsonby, aby na takowe odpowiedział. Następnie mówił, że jakiś Baron Brudenel, oddał Lordowi, kilka petycyi właścicielów i fabrykantów bruxelskich, z których jedna była podpisana przez 1500 osób, w celu odesłania ich konferencyi; lecz że Lord takowych niewypuścił nigdy na jaw. Lord Ponsonby odparł wszystkie te zarzuty, jako z źródła niepewnego czerpane, odwołał się do ludu belgijskiego, który równie jak cały świat, zna jego charakter i dyplomatyczne działania; oświadczył, że niemoże uznać Margrabiego swoim Sędzią, i uważa niegodném siebie to, co o nim powiedział na zasadzie wiadomości gazeciarskiéj, lecz że skoro Margrabia uczyni formalny wniosek do Parlamentu, natenczas będzie umiał usprawiedliwić się. Po krótkiéj grzecznéj odpowiedzi Margrabiego Londonderry, Hrabia Grey mówił w tym samym przedmiocie, zbijał powyższe twierdzenia i oddał sprawiedliwość postępowaniu Lorda Ponsonby.

OBWIESZCZENIE.

Posada karczemna, w Uścikowie w Ekonomii Obornickiéj, ma w drodze licytacyi publicznéj od Sgo Wojciecha r. b. biorąc, prawem własności sprzedaną być.

Tym końcem termin licytacyi na
dzień 9. Kwietnia r. b.
o godzinie 3ciéj po południu przed Radzcą

Regencyi Wnym v. Viebahn w domu urzędu ekonomicznego w Bogdanowie wyznaczonym został, na który chęć kupna mający i do posiadania zdatni niniejszém do czynienia podań swych wzywają się.

Do etablissementu tego, z którym prawo karczemne połączone jest, należą:

65 □P. w podwórzu i placach do zabudowania,
6 Morg 51 = w ziemi na ogrody,

6 Morg 116 □P.
i dom mieszkalny z stajnią.

Minimum wkupnego, na które licytować się będzie, wynosi 398 Tal. 8 sgr. 4 fen., z którego to wkupnego dwie trzecie aż do Sgo. Wojciecha r. b. spłacone być muszą, ostatnia zaś trzecia część dopiero na Sty Wojciech r. 1833. spłacona być może, do którego to czasu jednak prowizya od niéj opłaca się.

Czynsz dominialny szczególny nieopłaca się. — Inne warunki mogą w Registraturze naszéj i w urzędzie ekonomicznym Obornickim w Bogdanowie przejrzanemi być.

Poznań, dnia 8. Marca 1832.

Królewsko-Pruska Regencya,
wydział poborów stałych, dóbr i lasów rządowych.

OBWIESZCZENIE.

Etablissement karczemny w Zabikowie w ekonomii Komornickiéj, 69 Mor. 24 □Pr. obejmujący, jednak bez budynków i inwentarza, ma od S. Wojciecha r. b. biorąc prawem własności być sprzedanym.

Czynsz płacić się z posady téj mający 7 Tal. 15 sgr. rocznie wynosi, i wratach półrocznych zaraz od S. Wojciecha r. b. opłaca się, mogąc jednak być spłaconym.

Od jednorocznego czynszu czyli ilości tegoż licytacya na wkupne zaczyna się, które to wkupne przed tradycyą posady wypłacone być musi.

Inne warunki w urzędzie ekonomicznym w Komornikach przejrzane być mogą.

Termin licytacyi w kancellaryi ekonomii w Komornikach na

dzień 16ty Kwietnia r. b.

o godzinie 9. zrana wyznaczonym został, na który chęć kupna mający celem czynienia podań właściwych wzywają się.

Poznań, dnia 19. Marca 1832.

Królewska Regencya,
wydział poborów stałych, dóbr i lasów rządowych.

PROCLAMA.

W księdze hipotecznéj dóbr Hammer w powiecie Babimostskim W. X. Poznańskiém leżących, zapisana jest w Rubr. III. Nrze 11. w skutek rozporządzenia z dnia 18. Września 1800. r. summa 1592 Tal. 8 dgr. dla Alexandra i Janusza braci Mielęckich. Summa ta została spłaconą, lecz obligacya na nię pod dniem 10. Września 1800. r. przez Radzcę Ziemiańskiego Ludwika Mielęckiego, owczasowego dziedzica Hamru wystawiona, zaginęła. Wzywają się przeto na wniosek teraźniejszego dziedzica dóbr rzeczonych Wgo Schütz wyższego tajnego Radzcy Regencyjnego, wszyscy, którzyby do należytości wspomnionéj lub wystawionéj na nię obligacyi, jako właściciele, cessyonaryusze, zastawnicy lub inni listowni posiadacze, pretensye mieć sądzili, aby takowe w terminie na

dzień 13. Lipca r. b.

przed Baronem Collas, Assessorem wyższego Sądu Ziemiańskiego tu wyznaczonym, podali i udowodnili, inaczéj zostaną z takowemi do summy wymazać się mającéj i do obligacyi na nię wystawionéj prekludowani, i wieczne im w téj mierze milczenie nakazaném będzie; wspomniona obligacya zaś umorzoną i wymazanie summy zaleconém zostanie.

Międzyrzecz, dnia 1. Marca 1832.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

DONIESIENIE.

Z powodu wielo-licznych czynionych nam zapytań, „czyli powtórnie utworzoném zostanie towarzystwo assekuracyjne gradobicia?“ donosimy niniejszém: że nowe statuta wysokie Ministerstwo spraw wewnętrznych, handlu i rzemiosł już zatwierdziło; i że wszelkie przygotowania w téj mierze tak dalece nastąpiły, iż towarzystwo namienione w r. b. czynności swoje z pewnością rozpocznie. Wezwania względem zabezpieczenia przez właściwe Agentury wkrótce nastąpią, które formularzami do zameldowań jako też statutami opatrzone będą.

w Berlinie, dnia 21. Marca 1832.

J. A. de Cuvry, Pełnomocnik.

Nasienie koniczyny
tak czerwone jako też białe i lucernę już otrzymał F. Bielefeld.

Poznań, dnia 28. Marca 1832.

Zapaliczki przez tarcie
w formacie pugilaresów, tak cienkie i małe, iż je najwygodniéj w kieszonkach u kamizelek nosić można, otrzymałem i przedaję sztukę po 5 sgr. Szczególniéj dla palących cygaro są zapaliczki te dogodnemi.

Poznań, dnia 28. Marca 1832.

F. Bielefeld.